

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Fame puniri superbos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

alius, ait, formans lucem, & creans tenebras, faciens pacem, & creans malum; hoc est, omnes calamitates, quæ secundum communem rerum cursum à diuina sapientia directum inferuntur, famem, pestem, bella, tempestates, procellas, naufragia, terramotus, ventorum uasanas, populationes agrorum, inundationes aquarum, incendia, siccitates. Denique si erit malum in ciuitate, quod Dominus non fecerit? ait Amos.

Amos. 3. 6.

VI.

Deut. 28. 20.

De fame hîc loquar, quâ prauaricatoribus Scriptura minatur, dicens: *Mittet Dominus super te famem, & esuriam, & increpationem in omnia opera tua, quæ tu facies: donec conterat te, & perdat velociter, propter adinventiones tuas pessimas, in quibus reliquisti me. Adjungat tibi Dominus pestilentiam, donec consumat te de terra, ad quam ingredieris possidendam.* Quo loco omnis generis mala à Deo peccantibus immittenda enumerantur. Sed famem terris illatam, ob effusionem sanguinis innocentis, regum memorat historia. *Facta est quoque, fames in diebus David tribus annis iugiter: & consuluit David oraculum Domini. Dixitque Dominus: Propter Saul, & domum eius sanguinum, quia occidit Gabaonitas. Quamuis enim bono zelo, id factum, (siquidem uoluit Saul percutere eos zelo, quasi pro filiis Israël & Iuda) factum est tamen contra promissionem ac iuramentum; & non tantum fame uniuersali, sed etiam uniuersali cæde extinctioneque stirpis Saul vindicatum.* Videant ergo vani illi promissores, & foederum violatores, quàm magnas inferant in Remp. calamitates, zelo non bono, oppressione subditorum, crudelitate; dum namque uolunt, per fas & nefas, bonum publicum augere, euertunt; non promotores rerum publicarum, sed proditores, humanis inuentis, contra diuinam sapientiam potentiamque pugnantes.

2. Reg. 11. 4.

VII.

2. Reg. 14. 33.

Sed & superbia fame punitur. Quare cum David populum uniuersum, contra bona bonorumque consilia numerari iussisset, viresque suas uoluisset ipse tumida mente admirari; postquam pœnitentiam agere cœpit, à Deo per Gad Prophetam, hunc nuntium accepit: *Aut septem annis ueniet tibi fames, in terra tua: aut tribus mensibus fugies aduersarios tuos, & illi te persequentur: aut certe tribus diebus erit pestilentia in terra tua. Nunc ergo delibera, & uide quem respondeam ei, qui me misit, sermonem.* Tantum malum est,

est fames, tam atrox in ea supplicium, ut præ ea David potius elegerit ipsam pestilentiam grassationem. Ite, qui pecunias, qui amicos, qui saniores, qui potentias vestras numeratis & iactatis, vobisque ipsis de multitudine plauditis: Fames vobis cristas adimet, & veteres auias de pulmone reuellet. Inedia & vultum pariter, & fastum deuastabit. Nec mirum est, si multi, qui vocari volunt Patres conscripti, sunt simul etiam esuritionum patres.

Superstitio quoque, & idolorum demonumque cultus fame corrigitur. Sic quando, cælo clauso, pluuia negata est agris, *famesque, fuit vehemens in Samaria*, impius quidem Achab Eliae calumniam impedit, sed per jugulum suum redituram. *Venit Achab in occursum Eliae. Et cum vidisset eum, ait: Tunc es ille, qui conturbas Israël? Et ille ait: Non ego turbavi Israël, sed tu, & domus patris tui, qui dereliquistis mandata Domini, & secuti estis Baalim.* Inde sacrificijs, inter Eliam, & Prophetas Baal, certatum, Prophetæque Baal ad vnum omnes interfecti sunt. Reducto veri Dei cultu, etiam pluuia reducta est, fertilitasque redijt agrorum. Quare, occisis sacrificulis, *ait Elia ad Achab: ascende, comede, & bibe: quia sonus multa pluuia est.* Cecidit ergo imber, & seges erecta panem peperit, famem pepulit. Videris, unde petenda sint alimenta? de cælo: non ex orci furno. Quid ergo mirum est, sagas, & magas semper ferè pauperes & famelicas, neque in ipsis suis impijs mysterijs nuptijsque Tartareis, saturari, epulisque vmbaticis toties aut nefandis deludi? Fame eas vexat, cruciatque Alastor, Deus autem fame ad se inuitat, sicut Filium prodigum fame à siliquis porcorum, ad panem mercenariorum inuitauit. Ille enim est Paterfamilias & rex, qui quotidie clamat, prandium suum, cœnamque suam esse paratam, sed nimis multi se incipiunt excusare. Siliquis porcorum magis, quàm cæli ambrosia, pater-
noque pane delectari.

Mirissima res, fame aues cicurantur, domantur leones, ipsi dracones discunt humanitatem; & sunt homines, qui cum in abundantia ciborum exorbitent, etiam ipsam penuriam non sinant se erudiri? Enimvero licet plurimi adeò indurati sint, ut non sentiant, cum percutiuntur; sunt tamen haud pauci etiam, qui, post ictum, sapiant, & per famem discant iustitiam sitire & esurire:

VIII.

3. Reg. 18. 16.

Matth. 22. 48

Luc. 15. 17.

-IX.